

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Δ'

10 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1926

ΑΡΙΘ. 50

ΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος κατέστη δυνατὸν νὰ λεχθῆ, ὅτι εἰσῆλθομεν εἰς τὴν πολιτικὴν δυμαλότητα. Ὁ Θεὸς ἀγαθὰ ἐλάλησεν εἰς τὰς καρδίας τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν, ἤδη δὲ τὸ ἔθνος ἡμῶν ἔχει κυβερνησιν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κυριωτέρων ἐξ αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν πολιτικοῦ ἀνδρός, οὐ πανθομολογούμενη τυγχάνει ἢ σύνεσις καὶ ἢ νηφαλιότης. Τούτων δ' οὕτω γενομένων, εὐλόγως δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι πάντων τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν ἢ πολιτικῆ ἀυταπάρνησις θὰ ἀγάγῃ εἰς τὴν λύσιν τῶν σπουδαιοτέρων ζητημάτων τῆς χώρας, τῆς ἐκκρεμότητος καὶ ἀναβολῆς τῶν ὁποίων καὶ ἢ ἐπ' ὀλίγον μόνον παράτασις θὰ ἀγάγῃ εἰς ἀνυπολογίστους καταστροφάς.

Εἰς τῶν ζητημάτων τούτων τὸν κύκλον περιλαμβάνονται καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα. Ὑπάρχει ἐκκρεμὴς καὶ ἄλυτος τὸ γενικὸν ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα, καὶ δέον ὁ πολιτικὸς κόσμος καὶ πρὸς τοῦτο νὰ στρέψῃ τὴν προσοχὴν, οὐχὶ δὲ μετὰ σπουδῆς ἤσσανος. Ἡ σοβήσασα κατὰ τὸ ἀπαισίας μνήμη πρόσφατον παρελθὸν λαίλαψ οὐδὲ τὰ ἴσια καὶ τὰ ἱερὰ ἐσεβάσθη, ἀλλ' εἰσορμήσασα καὶ εἰς τῆς Ἐκκλησίας τὸ ἄσυλον ἠσχημόνησε μέχρι τοσούτου, ὥστε ὑπὸ τοὺς συρραφέντας περὶ τῆς Ἐκκλησίας νόμους νὰ ἀφανισθῆ μονοουχὶ τέλεον ἢ κανονικὴ αὐτῆς ὑπόστασις. Ἡ Ἐκκλησία ἐπὶ αἰῶνα ὄλον ἐν ἀγωνίᾳ ἀγωνισθεῖσα μόλις ἠδυνήθη πρὸ τριετίας νὰ ἐπιτύχῃ τὴν κανονικὴν αὐτῆς ἀνόρθωσιν καὶ περισυλλογὴν· ἀλλ' ἢ βασκανία τοῦ δαίμονος ἔρριψεν αὐτὴν εἰς νέας δοκιμασίας, χειρόνας τῶν προτέρων, διότι τοιοῦτος τυγχάνει ὁ κείμενος περὶ τῆς Ἐκκλησίας Καταστατικὸς νόμος, καὶ ἄδικοι καὶ ἀνόσιοι εἶνε οἱ νόμοι περὶ ἀπογομνώσεως τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ πάσης κτημοσύνης.

Ἐν ταῖς συντόνοις λοιπὸν μερίμναις αὐτῶν περὶ τῶν θεμελιωδῶν καὶ κυριωδῶν ζητημάτων τῆς χώρας ἢ νέα Κυβέρνησις καὶ τὸ νομοθετικὸν σῶμα δέον νὰ

περιλάβωσι καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα. Ἡ ἀπλότης τοῦ ζητήματος τούτου δὲν θὰ ἀπαιτήσῃ πολλὸν τὸν κάματον παρὰ τῶν ἀνδρῶν τῶν πολιτικῶν. Διότι ἀρκεῖ τὸ μὲν νὰ ἀποδοθῆ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὁ καταργηθεὶς Καταστατικὸς αὐτῆς νόμος μετὰ τινῶν ἐπιβαλλομένων ἴσως τροποποιήσεων κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς Ἱεραρχίας, καὶ ν' ἀποδοθῆ οὕτω εἰς αὐτὴν ἢ κανονικὴ αὐτῆς λειτουργία· τὸ δὲ νὰ ἐπιστραφῆ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἢ περιουσία αὐτῆς καὶ νὰ λυθῆ ἅπαξ καὶ διὰ παντὸς τὸ τόσον ὀχλήσαν αὐτὴν οικονομικὸν πρόβλημα, ἵνα ἐπανεύρῃ ἑαυτὴν καὶ ἀπρόσκοπτος ἐπιτελῆ τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν αὐτῆς ἀποστολήν. Ὅριστικὴ λύσις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν πραγμάτων, διδομένη καὶ πραγματοποιουμένη ὑπὸ Κυβερνήσεως τοιαύτης συγκροτήσεως, ὁποία τυγχάνει ἢ τῆς παρούσης, θὰ θέσῃ τέρμα ὀριστικὸν εἰς τὰς ἐξ οἰωνδῆποτε ἐλατηρίων προερχομένας μονομερεῖς ἀποπειράς ἐπεμβάσεων εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐπιμένομεν, καὶ ἐλπίζομεν, καὶ παροίθαμεν, ὅτι δὲν θὰ ἀφεθῆ ἔξω τοῦ πλαισίου τῶν ἀμέσως ἐπιλυτέων ζητημάτων τὸ ζήτημα τὸ ἐκκλησιαστικόν.

ΔΕΥΤΕΡΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΣΘΕΝΕΙΣ

Μετὰ τὸ εἰς τὸ φύλλον τῆς 25 Νοεμβρίου δημοσιευθὲν ἄλλο ὑπόμνημα ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς μεταφοράς τῆς θείας Κοινωνίας εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, θὰ ἐχρειάζετο ἴσως τὰ ἐπανελέθωμεν καὶ ἡμεῖς δι' ὀλίγων.

1) Εἶνε γεγονός, ὅτι ἀνέκαθεν καὶ μέχρι σήμερον ἢ τελετουργικὴ πράξις τῆς Ἐκκλησίας παρουσιάζεται κατακαλύπτουσα τὰ ἅγια μυστήρια ἀπὸ τὰς ὄψεις τῶν πολλῶν. Μόλις παρίσταται ἀνάγκη νὰ ὑπομνήσωμεν, ὅτι ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ ἢ Θεῖα Εὐχαριστία ἐτελεῖτο ἀπομακρυνομένων τῶν κατηχομένων· καὶ τῶν ὑπὸ

βαρέα ἐπιτίμια διατελούντων πιστῶν, καὶ ὅτι τὴν τελετουργίαν τῆς ἀναιμάκτου θυσίας συνήθως παρηκολούθουν μόνον οἱ παρεσκευασμένοι· νὰ κοινωνήσωσιν αὐτῆς. Εἰς τοὺς μετέπειτα χρόνους, ὅτε ὁ ζῆλος τῶν πολλῶν ἀπεφύγη καὶ ἀραιοὶ κατ' ἀραιὰ χρονικὰ διαστήματα προσήρχοντο οἱ πιστοὶ εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ Κυρίου, ἡ ἐπιφύλαξις αὕτη τῆς Ἐκκλησίας ἀπέναντι κατ' αὐτῶν τῶν τέκνων αὐτῆς διετηρήθη ἐν τῇ τελετουργικῇ πράξει αὐτῆς κατὰ τρόπον ἀρκούντως αἰσθητὸν μέχρι καὶ τῆς σήμερον συνεχιζόμενον. Ἐντὺς αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ, ἔπου μὲν οὐ σέβεις καὶ πιστοὶ εἰσέρχονται, τὰ θεμόθυρα κλείονται κατὰ τὰς κρίσιμους ὥρας τοῦ καθαγιασμοῦ τῶν δώρων καὶ τῆς ὑπὸ τῶν κληρικῶν κοινωνίας αὐτῶν, μολονότι οὐδὲν ἀσέβες βλέμμα κατὰ τὰς στιγμὰς ταύτας παρευρίσκειται ἐν τῇ ναῷ καὶ μολονότι ἡ θεὰ τῶν λειτουργῶν προσεγγιζόντων τῇ φρικτῇ τραπέζῃ καὶ διὰ χειρὸς τοῦ ἀρχιερέως — ἔταν συλλειτουργῆ ἀρχιερεὺς — μεταλαμβάνοντων τοῦ ἄρτου τῆς ζωῆς, ἀποτελεῖ θέαμα ἐπιβλητικόν, σεβάσιμον καὶ ζωηρῶς τὴν ἀνάμνησιν τῶν ἐν τῷ μυστικῷ Δείπνῳ τελεσθέντων ἀνακαλοῦν. Μόνον ἐν ἐπισήμοις ἑορταῖς (τοῦ Πάσχα καὶ τῶν Χριστουγέννων κυρίως), ὅτε τὸ πλῆθος κατὰ τὸ πλεῖστον εἶναι ἡτοιμασμένον ὅπως προσέλθῃ εἰς τὴν θ. Κοινωνίαν, μόνον τότε κρίνεται ἄξιον τὸ ἐκκλησίασμα νὰ παρακολουθῇ τὰ περὶ τὸ ποτήριον τῆς ζωῆς τελούμενα, καὶ δι' αὐτὸ τὰ βημόθυρα ἀφίρονται ἀνοικτά. Ὅλη αὕτη ἡ ἐπιχειρηματολογία, ἡ τείνουσα νὰ ὑποστηρίξῃ, ὅτι ἡ ἐπίσημος ἐμφάνισις εἰς τὰς ἑδοὺς τοῦ ποτηρίου τῆς Εὐχαριστίας, δύναται νὰ διδάξῃ πολλοὺς καὶ νὰ συγκινήσῃ καὶ αὐτοὺς τοὺς ψυχροὺς καὶ ἀδιαφόρους, θὰ ἴσχυε πολὺ περισσότερο διὰ τὰ ἐν τῷ ναῷ τελούμενα καὶ ἀπὸ τὰς ἔψεις καὶ αὐτῶν τῶν ἀναντιλέκτως πιστῶν καλυπτόμενα. Καὶ ὅμως ἡ ἐπίσημος ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων παραδεδομένη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τελετουργικῇ πράξις, οὔτε ἔλαβεν, οὔτε λαμβάνει ὑπ' ἔψιν τὴν τοιαύτην ἐπιχειρηματολογίαν.

2) Εἶνε ἔξω πάσης ἀμφισβητήσεως διὰ τοὺς ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν πραγμάτων ὀμιλοῦντας, ὅτι ἡ συνεχὴς θεία κοινωνία διὰ τοὺς ἐπὶ κλίνης εὐρισκομένους χριστιανοὺς καθίσταται ὄχι βέβαια ἀδύνατος, ἀλλὰ μεστὴ ἐμποδίων πολλῶν. Ὅτι ἡ διεγειρομένη ὑπὸ τῆς θείας τοῦ ἐπισήμως κομίζοντος τὴν Εὐχαριστίαν ἱερέως περιέργεια τῶν πολλῶν καθίσταται ἐνοχλητικὴ τόσοσιν διὰ τὸν πάσχοντα, ὅσον καὶ διὰ τοὺς περὶ αὐτὸν καὶ κά-

μνει αὐτοὺς νὰ διστάζωσιν ὅπως κάλῃσωσι τὸν ἱερέα, τὸ ἐνομιζόμενον ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ φανερόν καὶ μηδεμιᾶς χρήζον ἀποδείξεως. Διότι εἶνε εἰς ὅλους γνωστόν, ὅτι λόγῳ καὶ τῆς ἐνοχλήσεως ταύτης, ἔχι διὰ τὰ 9]10, ἀλλὰ διὰ τὰ 99]100 τῶν ἐπὶ κλίνης κοινωνούντων ὁ ἱερεὺς καλεῖται, ἵνα μεταδώσῃ εἰς αὐτοὺς τὸν ἄρτον τῆς Εὐχαριστίας κατὰ τὰς ὑστάτας στιγμὰς, ὅτε πλέον ὁ ἐπιθανάτιος ρόγγος ἔχει κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπαμβλύνει τὴν αἴσθησιν τοῦ ἀσθενοῦς. Ἡμεῖς δὲ δὲν ζητοῦμεν τίποτε ἄλλο παρὰ δι' ἀσθενεῖς, ὅπως ὅποτε χρονίως πάσχοντας, νὰ καταστῇ εὐκολος ἡ συνεχὴς μετάληψις τῶν ἀχράντων μυστηρίων καὶ νὰ μὴ ἀποστερῶνται οὗτοι τῆς οὐρανίας παρηγορίας, τὴν ὁποῖαν ὁ Κύριος δέχεται διὰ τῆς μεταλήψεως τοῦ Σώματός του νὰ παράσῃ εἰς αὐτοὺς. Ἰονίζομεν δὲ, ὅτι ἐχρηματίσαμεν ἐπανελημμένως καὶ πολλάκις μάρτυρες αὐτόπται τῆς δυσκολίας, τὴν ὁποῖαν ἐδοκίμαζον ἀσθενεῖς, πραγματικῶς διψῶντες νὰ κοινωνῶσι συνεχῶς ἐν τῇ κλίνῃ τῆς ἀσθενείας των, ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἡ Εὐχαριστία θὰ ἐκομίζετο εἰς αὐτοὺς πομπωδῶς καὶ θὰ προεκαλοῦντο τὰ σχόλια τῶν περιέργων περιπατητῶν καὶ γειτόνων.

3) Ἄλλ' ἐν τῷ ὑπομνήματι ἐκεῖνῳ γίνεται λόγος καὶ περὶ οἰκονομίας, ἡ ὁποία ὅμως δὲν εὐρίσκειται ἐνδεκνυομένη καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Περὶ οἰκονομίας!! Ἄλλὰ ἀκόμη δὲν μᾶς ἀπέδειχθη, ὅτι ἡ ἐπίσημος μεταφορὰ τῆς Θείας Κοινωνίας εἰς τοὺς ἀσθενεῖς ἀποτελεῖ θέσιμον ἐπίσημον τῆς Ἐκκλησίας, ἐπὶ κανόνος ἢ διατάξεως συνοδικῆς ἔστω καὶ μεταγενεστέρως στηριζόμενον. Τοῦναντίον ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἐν λόγῳ ὑπομνήματος παρέτρεξε σκοπιμώτατα σειρὰν δλόκληρον ἱστορικῶν περιπτώσεων, διὰ τῶν ἐποίων καθίστατο φανερόν, ὅτι ἡ ἐπίσημος μεταφορὰ τῆς Θείας Κοινωνίας ἀποτελεῖ συνήθειαν ὅλως μεταγενεστέραν, ξένην πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν πρᾶξιν τῶν ἐπὶ τὰ τοῦλάχιστον πρώτων αἰώνων. Καὶ γίνεται ὕστερον λόγος περὶ οἰκονομίας! Καὶ λησμονεῖται λοιπόν, ὅτι ἡ οἰκονομία χωρεῖ ἐκεῖ, ὅπου τὰ πράγματα ἀναγκάζουσιν εἰς ἀθέτησιν ρητοῦ κανόνος ἢ καθεστῶτος ἐπισήμως ἀνεγνωρισμένου.

Τὸ δ' ἔτι παραδοξότερον εἶνε τοῦτο: ὁ συγγραφεὺς λησμονῶν ὅσα καθ' ὅλον τὸ ὑπόμνημα αὐτοῦ ὑπεστήριξεν, εἰσηγεῖται ἐν τέλει τὴν γνώμην αὐτοῦ, κατὰ τὴν ὁποῖαν τὰ ἤδη κατὰ τὴν ἐπίσημον μεταφορὰν τῆς Θ. Κοινωνίας εἰς τοὺς ἀσθενεῖς λαμβάνοντα

χώραν κρίνονται..... μεταβλητέα και μεταρρυθμιστέα! Διότι ὁ ἱερολογιώτατος συγγραφεὺς εἰσηγείται νὰ λείψῃ ὁ φανός, ὁ προηγούμενος τοῦ κομίζοντος τὰ ἅγια ἱερέως· ὁ ἱερεὺς νὰ φορῆ τὸ ἐπιτραχήλιον αὐτοῦ ὑπὸ τὸ ράσον· καὶ τέλος νὰ μὴ φέρῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ κάλυμμα. Μὲ ἄλλας λέξεις κρημνίζων αὐτὸς αὐτὸς τὸ ἴδιον αὐτοῦ οἰκοδόμημα συνομολογεῖ ἐν τέλει καὶ κηρύττει, ὅτι τὰ κατὰ τὴν ἐπίσημον μεταφορὰν τῆς θείας κοινωνίας εἰς τοὺς ἀσθενεῖς δὲν ἔχουσι καλῶς.

4) Ἐν τέλει δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ ἀναφέρωμεν, ὅτι ὑποβάλλοντες τὸ ὑπόμνημα ἡμῶν εἰς τὴν ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον εἶχομεν κυρίως ὑπ' ὄψει τὴν ἐν ταῖς πόλεσι σημερινὴν κατάστασιν, ἐλάχιστα δὲ τὴν ἐν τοῖς χωρίοις, ἔπου ἐνομιζόμεν, ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ τηρηταί ἀπαρεγκλίτως ἢ συνήθεια τῆς ἐπισήμου μεταφορᾶς τῆς Θ. Κοινωνίας εἰς τοὺς ἀσθενεῖς. Ἐμάθομεν ἐν τούτοις ἐσχάτως ἐπεισόδιόν τι ἐπισυμβάν πρὸ ἐτῶν εἰς τὸν ἐφημέριον τοῦ παρὰ τὸν Ἀχελῶν χωρίου Ποδοδίτσα τῆς Ἀκαρνανίας, ὅστις κομίζων ποτὲ ἐπισήμως τὰ ἄχραντα μυστήρια εἰς οἶκον ἐπιθανατίου περιεκυκλώθη αἵφνης ὑπὸ κυνῶν μαγιωδῶς κατ' αὐτοῦ ἐφορμησάντων, ἐξ οὗ καὶ ἠπειλήθη σοβαρῶς βεδήλωσις τοῦ ἄρτου τῆς ζωῆς. Ἐκτοτε ὁ ἱερεὺς αὐτός, χωρὶς βέβαια νὰ ἔχη ὑπ' ὄψει τοῦ ἰδικῶν μας ὑπόμνημα, ἠθέτησε τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος συνήθειαν καὶ περιωρίσθη εἰς τὸ νὰ μεταφέρῃ ἀνεπισήμως εἰς τοὺς ἀσθενεῖς τὴν Εὐχαριστίαν.

Αἱ ἐκασταχοὺ ἀνάγκαι, καθὼς βλέπομεν, εἶνε ἄλλαι παρ' ἄλλοις. Ἀκριβῶς δὲ τοῦτο εἶχομεν ὑπ' ὄψει, ὅταν ὑπεβάλλομεν τὸ ὑπόμνημά μας εἰς τὴν Ἱ. Σύνοδον, διὰ τοῦ ὁποίου οὐδαμῶς εἰσηγήθημεν ὅπως ἡ Ἱ. Σύνοδος δι' ἐπισήμου αὐτῆς πράξεως καταργήσῃ τὴν ἐπίσημον μεταφορὰν Ἀπλούστατα ἠθελήσαμεν ν' ἀποτραπῆ ἢ ἔκδοσις οἰασδῆποτε ἐγκυκλίου καὶ ν' ἀφεθῆ εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῶν ἐκασταχοῦ ποιμεναρχῶν κατὰ τὰς διαφόρους ἀνάγκας, τὰς ποικιλοῦσας εἰς τὰ διάφορα μέρη, νὰ ρυθμίζωσι καὶ τὴν ἐπὶ τῆς μεταφορᾶς τῆς Θ. Κοινωνίας πράξιν κατὰ τὸ καλῶς ἐννοούμενον τῶν πιστῶν συμφέρον. Οὕτω καὶ μόνον ἢ ἐξέλεις καὶ ἢ διαμύρφωσις τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐκκλησιαστικῆς πράξεως δύναται νὰ συντελεσθῆ ἐλευθέρως, ὑπ' αὐτῶν τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἐκκλησίας ρυθμιζομένη καὶ κανονιζομένη.

Π. Ν. ΤΡΕΜΠΕΛΑΣ

Η ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

ΚΑΤΑ ΤΟ 1925—1926

Κατὰ τὸν πανεπιστημιακὸν κανονισμὸν συνῆλθεν εἰς συνεδρίασιν ἡ Θεολ. Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου τὴν 26 π. μ. καθ' ἣν ὁ προκοσμήτωρ κ. Ἀμίλιας Ἀλιβιζᾶτος ἀνέγνωσε τὴν ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων τῆς Σχολῆς κατὰ τὸ λήξαν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος. Εἰς τὴν συνεδρίασιν ἐκλήθησαν κατὰ νόμον πλὴν τῶν τακτικῶν καθηγητῶν καὶ οἱ ὑφηγηταὶ καὶ οἱ ἔκτακτοι καθηγηταὶ οἱ ὁμοίτιμοι καὶ οἱ ἐπίτιμοι ὡς καὶ ὁ κ. Πρύτανις. Ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος παρέστη ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς ἐπίτιμου Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς. Ὁ κ. Προκοσμήτωρ λαβὼν τὸν λόγον παρὰ τοῦ Κοσμητῆρος κ. Κ. Δουβουνιώτου ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του διὰ τὴν παρουσίαν ὀλοκλήρου τῆς θεολογικῆς οἰκογενείας καὶ τοῦ κ. Πρυτάνεως, συμβολίζοντος τὴν ἐνότητα καὶ τὸν ἀδιάσπαστον σύνδεσμον ὀλοκλήρου τῆς πανεπιστημιακῆς οἰκογενείας. Ἐπίσης ἐξεδήλωσε τὴν χαρὰν αὐτοῦ διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου, οὗτινος ἡ παρουσία πρέπει νὰ συμβολίξῃ τὸν ἀδιάρρηκτον σύνδεσμον, ὅστις ὑφίσταται καὶ πρέπει ζηλοτύπως νὰ διατηρηταί μεταξὺ Ἐκκλησίας καὶ Θεολογικῆς Σχολῆς.

Ἀνέφερον εἶτα τὴν πλήρωσιν τῶν δύο ἐδρῶν τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐρμηνείας τῆς Κ. Δ. καὶ τῆς Βιβλικῆς Ἱστορίας διὰ τῶν κ. κ. Λούβαρη καὶ Μπρατσιώτου, ὡς ἐπίσης ἐτόνισε τὴν θλίψιν τῆς Σχολῆς ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀειμνήστου τακτικοῦ καθηγητοῦ ἐν τῇ ἔδρῳ τῆς Ἑρμηνείας τῆς Παλ. Διαθήκης καὶ τῆς Ἑβρ. γλώσσης Ν. Παπαγιαννοπούλου. Κατὰ τὴν στατιστικὴν, ἣν λεπτομερῶς ἀνέφερον, ἡ κίνησις τῆς Σχολῆς παρουσίασε τὴν ἐξῆς περίπου εἰκόνα: Ἐνεγράφησαν τὸ πρῶτον 116 φοιτοῦνται, ἀνενέωσαν δὲ τὰς ἐγγραφὰς τῶν 167. Αἱ τμηματικαὶ ἐξετάσεις παρέσχον ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα διὰ τῆς ἐπιτυχίας σχεδὸν πάντων τῶν προσελθόντων. Τοῦ πτυχίου ἔτυχον 21, ἐξ ὧν εἰς ἠρίστευσεν, εἰς δὲ ἀνηγορεύθη διδάκτωρ, ὁ Σέρβος Ἱερομόναχος Πόποβιτς. Ὁ κ. Προκοσμήτωρ ἀνέφερον εἶτα τὰ κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ τῶν ἐπὶ παιδαγωγικῷ πτυχίῳ ἐξετάσεων τῶν θεολόγων, οὗτινος ἐτόνισε τὴν σημασίαν διὰ τε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Σχολεῖον. Ἡ Σχολὴ κατὰ τὸ παρ. ἀκαδ. ἔτος ἀπένευμεν 6 πανεπιστημιακὰς ὑποτροφίας καὶ 3 ἐκ χρηματικῆς δωρεᾶς τῆς ΧΑΝ Θ)κῆς, ἀπέστειλε δὲ ἓνα ὑπότροφον εἰς τὸ ἑξωτερικόν, τὸν κ. Δ. Μωραϊτῆν, πρὸς σπουδὴν τοῦ πρακτικοῦ τῆς Θεολογίας κλάδου. Ἀναφέρων δὲ τὰς ἐνεργείας τῆς Σχολῆς διὰ

τὴν ἐν τῇ Μ. Πετράκῃ ἴδρυσιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Φροντιστηρίου διὰ τοὺς φοιτητὰς ἐκάκισε τὴν ἐχθρικὴν στάσιν τῶν ἀντιδρώντων εἰς τὴν ἀληθῶς μεγαλειώδη ιδεάν τῆς ἰδρύσεως τοῦ Φροντιστηρίου τούτου τῶν μελλόντων λειτουργῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐν τέλει δὲ μνημονεύσας ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ τὴν σύστασιν τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπετηρίδος καὶ τὰς λοιπὰς τῆς Σχολῆς φροντίδας διὰ τὴν ἀρτιωτέραν τῶν φοιτητῶν αὐτῆς μόρφωσιν, παρέδωκεν ἐπισημῶς τὴν διεύθυνσιν τῆς Σχολῆς εἰς τὸν νέον Κοσμήτορα κ. Δυοβουνιώτην διὰ τὸ τρέχον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἡ εὐγλωττία τῆς στατιστικῆς.

Ἐκμακροῦ ἄρθρου τοῦ «Πανταίνου» Ἐλεξανδρείας στατιστικοῦ περὶ τῆς ἀριθμητικῆς δυνάμεως τῶν ἐν Αἰγύπτῳ συρορθόδοξων ἐν παραβολῇ πρὸς τὴν τῶν αὐτόθι Ἑλλήνων ἀρυόμεθα τὰς ἀκολουθούς πληροφορίας: Κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀειμνήστου Φωτίου (1900) εἰς τοὺς συρορθόδοξους ἐδόθησαν ψήφοι 21 ἐπὶ συνόλου 133 λαϊκῶν ἀντιπροσώπων, ἤτοι 15 ο)ο. Κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Παναγ. Μελετίου ἐδόθησαν εἰς αὐτοὺς ψήφοι 34, ἤτοι 17 ο)ο, ἐπὶ συνόλου 200 λαϊκῶν ψήφων. Καὶ θεωρήσαντες ἑαυτοὺς ἡδικημένους οἱ συρορθόδοξοι ἀπέσχον τῆς ἐκλογῆς διαμαρτυρόμενοι. Ἐκ προσφάτου ἀπογραφῆς τοῦ ὀρθοδόξου ποιμνίου ἐκ τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων τοῦ Πατριαρχείου Ἐλεξανδρείας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν αὐτῷ ἀναγεγραμμένων βαπτίσεων, γάμων καὶ θανάτων τῶν ὀρθοδόξων δύναται νὰ ἐξαχθῇ ἡ ἀναλογία μεταξὺ τῶν δύο στοιχείων, δίδουσα ἀπάντησιν εἰς τὸ κατὰ πόσον οἱ συρορθόδοξοι, λαβόντες τὰ 17ο)ο τῆς λαϊκῆς ἀντιπροσωπείας, ἡδικήθησαν ἐκ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως. Καὶ ἡ στατιστικὴ αὕτη ἐμαρτύρησεν, ὅτι οἱ συρορθόδοξοι τοῦ πατριαρχικοῦ κλίματος Ἐλεξανδρείας (κυρίως ἐπὶ τοῦ αἰγυπτιακοῦ καὶ σουδανικοῦ ἐδάφους) εἶνε ὀλιγώτεροι τῶν 11ο)ο, ἐπὶ τοῦ συνόλου δὲ οὐδὲ 9ο)ο. Ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ μόνῃ ἡ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Σουδᾶν ἀναλογία, αὕτη δεικνύει ὅτι ἐπὶ τοῦ συνόλου μὲν τῶν 200 ψήφων εἰς τοὺς Σύρους ἀνήκον 22, ἐπὶ δὲ τῶν 168 ψήφων Αἰγύπτου καὶ Σουδᾶν μόνον 18. Καὶ ὅμως ἐδόθησαν εἰς αὐτοὺς ἐν ὅλῳ 34. Δηλ. ἀντὶ 11ο)ο, ἐδόθησαν εἰς αὐτοὺς 17ο)ο. Οἱ Σύροι ἐνόμιζον ὅτι εἶνε περισσότεροι, ἐλέχθη δέ, πράγματι, καὶ ἐγράφη, ὅτι οἱ ἐν Αἰγύπτῳ συρορθόδο-

ξοὶ ὑπερβαίνουναι τὰς 40. 000 ψυχῶν. Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἦτο πραγματικὸς, τότε τὸ σύνολον τῶν ἐλληνορθόδοξων τῆς Αἰγύπτου θὰ ἀνῆρχετο εἰς 400,000, ἐνῶ οὐδεὶς ποτε ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπέκεινα τῶν 100, 000, ὅποτε οἱ Σύροι, κατὰ τὴν ἐν τοῖς ληξιαρχικοῖς βιβλίοις εἰκονιζομένην ἀναλογίαν, θὰ πρέπη νὰ εἶνε περὶ τὰς 12,000 μόνον. Ἀλλὰ οἱ συρορθόδοξοι, καὶ ὡς αἰγύπτιοι ἀκόμη ὑπήκοοι θεωρούμενοι, καὶ πάλιν ἀποτελοῦσι μικρὰν μόνον μειονότητα ἀπέναντι τῶν ἐλληνοφώνων αἰγυπτίων ὑπηκόων, κατὰ γε τὴν στατιστικὴν, τὴν ἐξαγομένην ἐκ τοῦ συνόλου τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων τῶν δύο πατριαρχικῶν δικαστηρίων Ἐλεξανδρείας καὶ Καΐρου καὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Σουδᾶν Μητροπόλεων. Ἀπὸ τῆς ἐπόψεως ταύτης πλεονεκτικὴν οἱ συρορθόδοξοι παρουσίασαν τὴν θέσιν τῶν διὰ τοῦ ἀκολουθίου συλλογισμοῦ: Ὁ πατριάρχης Ἐλεξανδρείας εἶνε μὲν πνευματικὸς ἀρχηγὸς πάντων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ὀρθοδόξων, εἶνε ὅμως δικαστῆς ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων προσωπικῆς καταστάσεως μόνον τῶν αἰγυπτίων ὑπηκόων, ἐφ' ὅσων οἱ ὀρθόδοξοι τῶν λοιπῶν ὑπηκοοτήτων δικάζονται εἰς τὰ προξενεῖά των. Ἀλλὰ καὶ δι' ἀριθμῶν ἂν οὗτος ὁ δισχυρισμὸς ἐβεβαιούτο, θὰ ἦτο ἀνίσχυρος, διότι τὸ κύριον θέμα τῆς προσωπικῆς καταστάσεως εἶνε ὁ γάμος καὶ τὸ διαζύγιον, ἅτινα ἐν τῇ πνευματικῇ αὐτῶν ὑποστάσει ἀποτελοῦσι κανονικὸν δικαίωμα τοῦ πατριάρχου ἐπὶ τῶν χριστιανῶν αὐτοῦ πάντων τὰ ἄλλα σημεῖα, οἷον τὰ τῆς ἐπιτροπείας καὶ τῆς κηδεμονίας, περιήλθον ἤδη εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Μέργκλις Χάσμπη. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς ἐπόψεως οἱ συρορθόδοξοι σφόδρα μειονεκτοῦσιν, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ συνόλου τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων. Ἐκ τῆς στατιστικῆς δὴλα δὴ ταύτης ἀποδεικνύεται, ὅτι εἰς τὸ σύνολον 360 τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων μιᾶς πενταετίας (1921—1925) οἱ συρορθόδοξοι ἀντιπροσωπεύονται μόνον διὰ 51. Ἦτοι, αἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Πατριαρχείου ἀναφέρονται κατὰ 85.83ο)ο εἰς Ἑλληνας καὶ μόνον κατὰ 14.17 εἰς συρορθόδοξους. Ἐπειδὴ δ' οἱ ἀλλοδαποὶ ὑπήκοοι δικάζονται εἰς τὰ προξενικά δικαστήρια, ἔπεται ὅτι καὶ ἐκ τῶν αἰγυπτιακῆς ὑπηκότητος ἐλληνορθόδοξων οἱ Ἕλληνες ἀποτελοῦσι τὰ 85ο)ο τοῦ συνόλου τῶν δικάζομένων παρὰ τοῖς πατριαρχικοῖς δικαστηρίοις, μόνον δὲ τὰ 15ο)ο οἱ συρορθόδοξοι! Αὐτὰ λέγει ἡ εὐγλωττία τῶν ἀριθμῶν κατὰ τῶν ὑπερφιάλων ἀξιώσεων τῶν συρορθόδοξων τοῦ Πατριαρχείου Ἐλεξανδρείας.

Ἐκμεταλλευτῶν ἐπιχειρήματα.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ Σερβικὴ Ἐκκλησία ἐπρωτο-

στάτησεν ἐν τῷ ζητήματι τῆς διορθώσεως τοῦ ἡμερολογίου καὶ ὅτι οὐχὶ ἅπαξ καὶ κινῆ μετὰ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἰδίᾳ ἀπεφάσισε καὶ τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς ἐπισήμως ἀνεκοίνωσε περὶ διορθώσεως τοῦ ἡμερολογίου. Δυστυχῶς ἡ παρουσία τοῦ γνωστοῦ ρώσου πρώην Μητροπολ. Κιέβου Ἀντωνίου ἀνέστειλε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης μέχρι τῆς συγκλήσεως τῆς Συνόδου τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Ἐφ' ὅσον ὁμως ἐπιβραδύνεται ἡ σύγκλησις αὕτη καὶ ἡ διόρθωσις τοῦ ἡμερολογίου δὲν ἐφαρμόζεται, οἱ παρ' ἡμῖν ἐκμεταλλεῦται τοῦ ζητήματος ἀρύνονται ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου ἐπιχειρήματα.

Ἡ Ἐκκλησία βουλευομένη.

Οὐχὶ τυχαίως, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀκριβεῖς διατάξεις τῶν ἱερῶν Κανόνων τῆς Ἐκκλησίας, σχεδὸν ταυτοχρόνως κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα συνήλθον αἱ Ἱεραρχαὶ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν Ἀλεξανδρείας, Κύπρου, Ρουμανίας, Σερβίας, Πολωνίας καὶ αὐτῆς ἔτι τῆς Βουλγαρίας εἰς συνέλευσιν. Δυστυχῶς ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐστερήθη καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ἕνεκα τῆς δικτατορικῆς αὐθαιρεσίας, τοῦ μεγάλου τούτου ἀγαθοῦ, νὰ ἴδῃ τὴν Ἱεραρχίαν αὐτῆς ἐπισήμως συνεργουμένην καὶ βουλευομένην. Ἄλλ' ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι δὲν θὰ βραδύνη ν' ἀποκατασταθῇ καὶ ἐν αὐτῇ τὸ κύρος τῶν σχετικῶν περὶ τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας ἀρχαίων κανονικῶν διατάξεων.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν τῇ νέᾳ Κυβερνήσει ὑπὸ τὸν κ. Α. Ζαΐμην ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σεββάτου (4 τορ. μ.) τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀνέλαβεν ὁ κ. Ἀργυρός.

— Ὁ νέος Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας ἐπεσεκέφθη τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον τὴν παρελθούσαν Δευτέραν καὶ παρέμεινε παρ' αὐτῷ ἐπὶ μακρόν.

— Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνήλθεν εἰς τακτικὴν συνεδρίαν τὴν παρελθούσαν Πέμπτην καὶ ἐξήτασε διάφορα ζητήματα τρεχούσης ὑπηρεσίας.

— Κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Τρίτης, 7 τορ. μηνὸς οἱ παλαιοημερολογίται προὐκάλεσαν ἐπεισό-

διὰ τινὰ πρὸ τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης ἐν Ἀθήναις καὶ πρὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ζητήσαντες νὰ τελέσωσι τὴν ἑορτὴν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον. Ἦσαν 30 περίπου ἄνδρες καὶ περὶ τὰς 150 γυναῖκες καὶ νεάνιδες ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μετὰ πολλῶν στρατηγικῶν ἀληθῶς ἐνεργειῶν καὶ διὰ ψευδῶν φημῶν συναγεροθεῖσαι ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν παλαιοημερολογιτῶν ἀποστράτου ἀξιωματικοῦ Μιλιτιάδου Συγγούρη Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀταράχως ἀντιμετώπισε τὸν κατ' αὐτοῦ στραφέντα φανατισμὸν τοῦ ὄχλου ἐκείνου καὶ μετὰ τοῦ προσήκοντος σθένους ἀπέκρουσε πᾶσαν πίεσιν ὅπως ὑπενδύσῃ εἰς παραλόγους τοῦ ὄχλου ἀειώσεις. Εὐτυχῶς δὲ καὶ ὁ ἐπισκεφθεὶς αὐτὸν τὴν νύκτα Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας συνεφώνησε πρὸς τὰς ἀντιλήψεις καὶ ἀπόψεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὑπάρχει δὲ ἐλπὶς ὅπως τεθῇ τέρμα εἰς τὴν παρὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν παλαιοημερολογιτῶν ἀνοσίαν ἐκμετάλλευσιν τῆς εὐσεβείας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐξέδωκετὴν κατωτέρω ἀνακοίνωσιν πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαόν: «Ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος ἀφορμὴν λαμβάνουσα ἐκ τοῦ νέου θορύβου τῶν παλαιοημερολογιτῶν, προσπαθούτων νὰ παραστήσωσιν ὅτι ἡ διόρθωσις τοῦ ἡμερολογίου προσέκρουσεν εἰς δόγματα καὶ παραδόσεις τῆς καθόλου ὀρθοδόξου ἐκκλησίας καὶ ὅτι αὕτη ἡ διόρθωσις ἐγένετο ὑπὸ μόνου τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, δηλοῖ ἔτι ἅπαξ ὅτι ἡ διόρθωσις τοῦ ἡμερολογίου ἀπεφασίσθη ὑπὸ συμπάσης τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἀυτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁμοφώνως ἀποφνημαμένης μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος καὶ συννεόησιν μετὰ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ διὰ τοῦ Οἴκου. Πατριαρχεῖον, τοῦ ἔχοντος τὴν πρωτοβουλίαν εἰς τὰ τοιαῦτα ζητήματα, καὶ κατὰ τὴν κοινὴν πάντων τῶν ἱεραρχῶν πεποίθησιν ὅτι ἡ διόρθωσις τοῦ ἡμερολογίου εἶνε δογματικῶς, καὶ κανονικῶς ἀπολύτως ἀκώλυτος. Ὅθεν ἀποτελοῦσι συκοφαντίαν τὰ κατὰ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν ὑπὸ τῶν ἐκμεταλευτῶν τῆς εὐσεβείας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ διασπειρόμενα. Ἄς εἶνε ἀπολύτως βέβαιος ὁ λαὸς ὅτι ἡ γενομένη διόρθωσις τοῦ ἡμερολογίου ἀπέβη ἀπαραίτητος, μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους παραδοχὴν τοῦ ἡμερολογίου. Διότι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἔχωμεν ἐν Ἑλλάδι δύο ἡμερολόγια. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος προτρέπει τὸν εὐσεβῆ λαὸν νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἐκκλησίας, καὶ νὰ μὴ παρασύρηται εἰς ἀπειθείαν, ἀποτελοῦσαν μέγα ἔγκλημα».

— Ἐντολῇ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπ. μετέβη τὴν παρ. Παρασκευὴν εἰς τὸ «Πατριωτικὸν Ἰδρυμα» ὡς

ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας ὁ πανοσ. ἀρχιμανδρίτης Προκόπιος Καλλιωντζῆς κατὰ τὴν σύσκεψιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος πρὸς ἑορτασμὸν κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων «ἐβδομάδος τοῦ παιδίου». Τῆς συσκέψεως προήδρευεν ἡ κυρία τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, μετέσχον δὲ αὐτῆς καὶ περὶ τὰ πενήκοντα πρόσωπα τῆς ἀνωτέρας ἀθηναϊκῆς κοινωνίας καὶ πολλοὶ ἐπίσημοι. Μετὰ μακρὰν καὶ ἐμπροσισταωμένην συζήτησιν ἀπεφασίσθη ὅπως καταρτισθοῦν τμήματα διὰ τὴν ἐπιτυχεστέραν ὁργάνωσιν τῶν ἑορτῶν. Ἀπεφασίσθη δ' ὅπως ἀνατεθῆ ἡ προεδρία τοῦ Θερησκευτικοῦ Τμήματος εἰς τὸν ἐκπρόσωπον τῆς Ἐκκλησίας, ἡ συμμετοχὴ του δὲ εἰς τὸ τμήμα Διδασκαλίας καὶ Ὑγιεινῆς τῶν μικρῶν. Ὁ πανοσολ. κ. Καλλιωντζῆς ἀφοῦ διηρημήνευσε τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὸ ἔργον, ἀνέπτυξε τὰς ἀπόψεις τῆς Ἐκκλησίας, αἵτινες καὶ ὁμοφώνως ἐγένοντο δεκταί. Τόσον δὲ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος καὶ πρῶην ὑπουργὸς κ. Δοξιάδης ὄσον, ὁ κ. Δήμαρχος Ἀθηνῶν διεδήλωσάν ἐνθέρμως τὰς εὐχαριστίας τῆς διασκέψεως πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον διὰ τὸ βαθὺ καὶ πατρικὸν ἐνδιαφέρον του ὑπὲρ τῶν κοινωφελῶν ἔργων. Ἡ κυρία τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἐξεδήλωσε καὶ τὴν σκέψιν ὅπως ληφθῆ πρόνοια ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὸν θερησκευτικὸν φωτισμὸν τῶν μικρῶν προσφυγοπαίδων τῶν συνοικισμῶν. Ὁ παραστάς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας διεβεβαίωσεν ὅτι θὰ διερχθῆ πρὸς τὸν Μακ. τὴν ὑψηλὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆς.

—Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κερκύρας, ὑπὸ τῶν ἐκεῖ λατίνων ἤρξαντο ἀναφανδὸν προσηλυτιστικαὶ εἰς βάρος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐνέργειαι, ἃς πληροφορηθεὶς ὁ νομάρχης Κερκύρας κ. Μ. Καλογερόπουλος ἀνέφερε πρὸς τὸν λατίνον Ἀρχιεπίσκοπον Κερκύρας δι' ἐγγράφου αὐτοῦ καταγγέλλων, ὅτι ἐν τοῖς ἐκεῖ λατινικοῖς Σχολείοις διενεργεῖται προπαγάνδα πρὸς προσηλυτισμὸν ὀρθοδόξων παίδων, ἐπὶ πλέον δὲ ὅτι τὴν 26ην Αὐγούστου καὶ τὴν 16ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. πέντε ἄσοφοι καθολικοὶ περιήρχοντο πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν διάφορα χωρία τῆς ὑπαίθρου. Εἰς ταῦτα ὁ ἐν λόγῳ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπήντησε χαρακτηρίζων τὸ ἔγγραφον ὡς «συκοφαντικὸν» καὶ ἀπειλῶν ν' ἀναφερθῆ εἰς ἀνωτέρας πολιτικὰς ἀρχάς, μετεχειρίσθη μάλιστα βαρυτάτην φράσιν, καθ' ἣν τὰ ἐν ἑλλάδι σχολεῖα τῶν καθολικῶν ὁσημέραι προάγονται «*παρὰ τὰς φωνασίας καὶ φληναφίας τῶν φανατικῶν ὑποστηρικτῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας*». Εἶναι ἐν τούτοις ἐξηκριβωμένα τὰ ἐξῆς γεγονότα δια-

ψεύδοντα τὰς διαμαρτυρίας τοῦ ἐν λόγῳ παπικοῦ κληρικοῦ. 1) Αὐτὸς ὁ Καθολικὸς Ἀρχιεπίσκοπος Κερκύρας μεταβὰς τὸν Φεβρουάριον ἐ. ἔ. εἰς τὴν γυναικείαν Μονὴν τῆς Ἀγ. Εὐφημίας ἐδήλωσεν ἐν συνομιλίᾳ πρὸς τε τὴν Ἡγουμένην Σεβαστιανὴν καὶ τὴν Μοναχὴν Ανθίαν τὰ ἐξῆς: «Πταίει ὁ Μητροπολίτης Κερκύρας, ὁ ὁποῖος ἀδιαφορεῖ, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ φροντίξῃ ὅπως ἔχη ἡ Μονὴ τακτικὸν ἱερέα... Ἐν Ἑλλάδι διὰ τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων καὶ τῆς τελευταίας ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς κατατάξεως δοκίμων μοναχῶν αἱ Μοναὶ θὰ διαλυθῶσιν... Αὐτὸ γίνεται εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία διοικεῖται ὑπὸ λαϊκῶν (τοῦ Ὑπουργείου Θερησκευμάτων) μηδεμίαν ἐχόντων εἰδικότητα περὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν...». Περιοιτέρω δ' ἤρchiσε νὰ ἐξαίρῃ τὴν παπικὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὸν παπικὸν Κληρὸν καὶ τὴν δρᾶσιν καὶ τὴν φροντίδα, τὴν ὁποίαν καταβάλλει ὑπὲρ τῶν Μονῶν καὶ ἐν τέλει *συνέστησεν εἰς τὴν Ἡγουμένην νὰ προσέλθῃ εἰς τὸν Καθολικισμὸν καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Καθολικὴν Γυναικείαν Μονήν, ὅπου θ' ὀπολαύσῃ τῶν τε ἐπιγείων καὶ τῶν οὐρανίων ἀγαθῶν*. Εἰς ταῦτα ἡ Ἡγουμένη ἀπήντησε δεόντως. Προέκυψαν δὲ ταῦτα ἐξ ἐνόρκου ἀνακρίσεως ἐνεργηθείσης ὑπὸ τῆς ὀρθοδόξου Ἱ. Μητροπόλεως Κερκύρας καὶ Παξῶν. 2) Εξ ἐνόρκου ἐπίσης ἀνακρίσεως ἐνεργηθείσης ὑπὸ τοῦ ὑπαστυνόμου Δελοφῶ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Κέντρου Ἀσφαλείας προέκυψεν, ὅτι ὀρθόδοξος κόρη ὀνομαζομένη Ἀγγελική, ἣν παρέλαβεν ἐκ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Δημοτικοῦ Ὁρφανοτροφείου ὁ Μελιταῖος κ. Πέτρος Γρίμας, ἐφοῖτα εἰς τὸ ἐν Κοτσέλα Σχολεῖον τῶν Μελιταίων Κολογραιῶν, προσηλυτισθεῖσα δ' εἰς τὸν Παπισμὸν ἐπρόκειτο νὰ μεταλάβῃ κατὰ τὸ παπικὸν δόγμα περὶ τὸ τέλος Ἀπριλίου ἐ. ἔ. Μαθῶν τοῦτο ὁ Ἐπόπτης τοῦ Ὁρφανοτροφείου κ. Δ. Καρβέλης μετέβη εἰς τὸ Σχολεῖον τῶν Καλογραιῶν συνοδείᾳ τοῦ ἀστυφύλακος Γεωργ. Μπερνάρδου καὶ κ. Γρίμα πρὸς παραλαβὴν τῆς κόρης, παρὰ τοὺς ἰσχυρισμοὺς δὲ τῶν Καλογραιῶν, ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἐκεῖ κόρη ἀκούουσα εἰς τὸ ὄνομα Ἀγγελική, ἠναγκάσθησαν αὐταὶ ἐν τέλει νὰ παραδώσωσιν αὐτήν, ἀφ' οὗ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ λατίνος ἱερεὺς, Ἀναστάσιος Ἀρμάος ὀνόματι, ἐπενέβη ὑβρίζων καὶ ἀπειλῶν τὸν τε Ἐπόπτην τοῦ Ὁρφανοτροφείου καὶ τὸν Γρίμαν. Ταῦτα, κατὰ τὴν ἔνορκον ἀνάκρισιν ἐπεβεβαίωσεν ἀπολύτως καὶ ὁ καθολικὸς Πέτρος Γρίμας, ἡ δὲ κόρη Ἀγγελική κατέθηκεν ὅτι εἶχε πρᾶγματι προσηλυτισθῆ εἰς τὸν παπισμὸν ὑπὸ τῶν Καλογραιῶν καὶ τὴν Κιριακὴν

τῶν Βαίων ἐπρόκειτο νὰ κάμῃ τὴν πρώτην αὐτῆς κοινωνίαν. 3) Ὁσαύτως ὁ Μελιταῖος καθολικὸς κ. Ἰωάννης Ἐλοῦλ ἀνέφερεν εἰς τὴν Νομαρχίαν Κερκύρας παρουσίᾳ τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Κερκύρας, τοῦ ὑποδιευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Λεονταρίτη, καὶ τοῦ ὑπολοχαγοῦ κ. Πίσιρη, διευθύνοντος τὸ Κέντρον Ἀσφαλείας τοῦ Φρουραρχείου Κερκύρας, ὅτι ἔχει θετὴν θυγατέρα ὀρθόδοξον ὀνομαζομένην Εὐτέρπην Ἀρβανιτάκη, ἣν παρέλαβε μὲν οὗτος ἐκ τοῦ Δημ. Ὁρφανοτροφείου Κερκύρας, ἠνάγκασαν δὲ αἱ Μελιταῖαι Μοναχὶ νὰ κοινωνήσῃ κατὰ τὸ παπικὸν δόγμα, ἀφ' οὗ ἐπεχείρησαν νὰ προσηλυτίσωσιν αὐτὴν εἰς τὸν παπισμὸν. Ταῦτα ἐπιβεβαίωσε καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἐν λόγῳ καθολικοῦ Ἰωάννης Ἀκραῖος Ἐλοῦλ προσελθὼν εἰς τὴν Νομαρχίαν μετ' αὐτοῦ καὶ 4) ὁ καθολικὸς ἱερεὺς Δὸν Γουλιέλμος Γουίλερ ἐνετείχισεν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου ἐντὸς βράχου, κατὰ τὸν παρελθόντα Αὐγουστον, ἐν τῷ δημοσίῳ κτήματι Φέλτς εἰς τὴν Ἀνάληψιν καὶ παρὰ τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Μαρίνης, πρὸ τῆς εἰκόνης δὲ ταύτης ὠδήγει διαφόρους παῖδας, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὀρθοδόξους, τοὺς ὁποίους ὑπεχρώνε νὰ προσεύχωνται ἐκεῖ. Ταῦτα ἀπεδείχθησαν κατόπιν ἀνακρίσεως ἐνεργηθείσης ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Ἀρχιμανδρίτου καὶ συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ἀφηρέθη, κατὰ διαταγὴν τῆς Ἀστυνομίας, ἡ εἰκὼν ὡς αὐθαιρέτως καὶ παρανόμως τοποθετηθεῖσα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ ΚΠόλεως ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀπεφάσισε κατ' ἀρχὴν ν' ἀνακηρύξῃ τὴν ἐν τῇ Δωδεκανήσῳ Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν αὐτοκέφαλον ὑπὸ τοὺς ἐξῆς τρεῖς ἀπαραβάτους ὅρους: α') Νὰ ἐξετασθῶσι τὰ ἄχρι τοῦδε ἰσχύοντα ἐν Δωδεκανήσῳ προνόμια, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Σχολικοῦ, β') ἡ Μονὴ τῆς Πάτμου, καταργουμένης τῆς Ἐξαρχίας, νὰ παραμείνῃ ὑπὸ τὴν ἐξάρτησιν τῆς Μ. Ἐκκλησίας, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Δωδεκανήσου λαμβανούσης πρόνοιαν περὶ τῶν συμφερόντων τῶν χριστιανῶν τῆς καταργουμένης Ἐξαρχίας καὶ γ') ἡ συμπλήρωσις τῶν κενῶν ἀρχιερατικῶν θρόνων νὰ γίνῃ ὑπὸ τε τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ ἐκ κληρικῶν αὐτῆς, ὥστε ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς λειτουργίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Δωδεκανησιακῆς Ἐκκλησίας νὰ εὐρεθῇ αὕτη τελείως συγκεκριμένη. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἰταλίας διεβεβαίωσεν ὅτι ὡς κατ' ἀρχὴν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐδέχθη τὴν περὶ αὐτοκεφάλου αἵτησιν τῆς Κυβερνήσεώς του, οὕτω καὶ αὐτὸς κατ' ἀρχὴν δέχεται πάντας τοὺς ὅρους τοῦ Πατριαρχείου, ἐπιφυλάσσει δὲ νὰ δώσῃ ὀριστικὴν

ἀπάντησιν κατόπιν τῆς ἀναγκαίας συνεννοήσεως μετὰ τῆς Κυβερνήσεώς του. Μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν Μονὴν τῆς Πάτμου παρετήρησεν ὅτι, ὡς αὕτη σήμερον εὐρίσκεται, οὐδεμίαν παρέχει ὠφέλειαν γενικωτέραν, φθείρεται δὲ ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ τὸ οἶκημα, τὸ ὁποῖον ἄλλοτε ἐφιλοξένησε τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον τοῦ Μικρασιατικοῦ Συλλόγου, θὰ ἦτο δὲ πολὺ σκοπιμωτέρα καὶ ἐπωφελεστέρα ἀπὸ τοπικῆς καὶ ἀπὸ γενικωτέρας ἐκκλησιαστικῆς ἀπόψεως, ἢ ἐγκατάστασις ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ μιᾶς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, ἣτις θὰ προπαρασκεύαζε μεμορφωμένους κληρικούς διὰ τὴν ἀρτισύστατον Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἡ Ἱ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου, ἣτις συνῆλθε τὴν προπαραελθούσαν ἐβδομάδα ὡς ἀνεγράφη ἤδη ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ», ἀπασχολήθη εἰς ζητήματα ἀφορῶντα τὴν διοίκησιν τῶν μονῶν καὶ τὴν πειθαρχίαν τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, ἰδιαιτέρως δὲ συνεζήτησε κατ' ἐπανάληψιν τὸ ζήτημα τοῦ Παγκυπρίου Ἱεροδιδασκαλεῖου καὶ ἀπεφάσισεν, ὅπως ἐξευρεθῇ δάνειον πρὸς ἀπόσβασιν τῶν χρεῶν, ἀφήκεν ὅμως τὴν ὀριστικὴν αὐτοῦ διαθέτησιν διὰ τὴν προσεχῆ αὐτῆς σύγκλησιν. Ἀνεγνώσθη ἐπὶ Συνόδου ἐπιστολὴ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, ἀναφερομένου εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἱερῶν προσκυνημάτων καὶ ἐξαιτουμένου, ὅπως ἡ Ἐκκλησία Κύπρου ποιήσῃται ἔκκλησιν πρὸς τὴν κεντρικὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν τῆς Παλαιστίνης πρὸς προάσπισιν αὐτῶν. Ἀνεγνώσθη ἐπίσης τὸ γνωστὸν ἐγκύκλιον γράμμα τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου περὶ τοῦ Πασχαλίου. Ἀπεφασίσθη ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν μικτῶν γάμων ν' ἀπολυθῇ ἐγκύκλιος δηλοῦσα, ὅτι θὰ θεωρῆται ἄκυρος ὁ γάμος ὀρθοδόξου μετὰ ἑτεροδόξου καὶ θὰ ὑποβάλλονται εἰς ἀφορισμὸν οἱ τε σινάψαντες τὸν γάμον σύζυγοι καὶ οἱ στέφαντες αὐτὸν γονεῖς, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ τελεσθῇ ὁ γάμος καὶ κατὰ τὸ ὀρθόδοξον δόγμα καὶ δὲν θὰ κατατεθῇ ἔγγραφος ὑπόσχεσις, ὅτι τὰ ἐξ αὐτοῦ τέκνα θὰ βαπτίζονται ὀρθοδόξως. Τέλος αἱ ἐργασίαι τῆς Ἱ. Συνόδου ἀνεβλήθησαν διὰ τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστήν.

— Συνῆλθε τῇ 20 παρελθόντος Νοεμ. τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον τῆς Κύπρου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου. Μετὰ τὴν προσφώνησιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, δικαιολογήσαντος τὴν καθυστέρησιν τῆς συγκλήσεως καὶ ἀπευθυνθέντος εἰς τὴν φιλοπατρίαν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν ἐν ὁμοιοῖα διξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Σώματος, ἀντηλλάγησαν διάφοροι γνῶμαι ἐπὶ τῆς καθόλου καταστάσεως τοῦ τόπου, ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν αἱ ἐπελθοῦσαι κυ-

βερνητικά μεταβολαί ἐν τῇ διοικήσει τῆς Νήσου καὶ ἀνετέθη εἰς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον ἢ σύνταξις καταλλήλου ἐγγράφου, ὅπερ θὰ ἐπιδοθῆ εἰς τὸν νέον Κυβερνήτην Κύπρου ἅμω τῇ ἀφίξει του. Μεθ' ὃ ἀνεβλήθησαν αἱ ἐργασίαι τοῦ Σώματος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΛΑΤΙΝΙΚΗ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς χιλιετηρίδος ἀπὸ τῆς ιδρύσεως τοῦ Κροατικοῦ βασιλείου ἐγένοντο ἐν Ζαγκρέβω τὰ ἀποκαλυπτήρια ἐθνικοθηρησκευτικοῦ μνημείου παρὰ τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Φραγκίσκου Xavier, τὸ μνημεῖον τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ θαυμασίας σειρᾶς παραστάσεων ἐπὶ ὄρειχάλκου τῶν σχετικῶν πρὸς τὸ πάθος τοῦ Σωτήρος συμβάντων («τῆς ὁδοῦ τοῦ Σταυροῦ»), παρ' αὐτὰς δὲ διακρίνονται ἀνάγλυφοι καὶ εἰκόνες ἐκ τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας τῶν Κροατῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐν τῇ ἐφημερίδι «Politika» τοῦ Βελιγραδίου ἐδημοσιεύθη ἡ κατωτέρω στατιστικὴ δοθεῖσα τὸν παρελθόντα Μάριον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γιουγκοσλαβίας κ. Τσέρνοβιτς ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεως τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὁρθόδοξοι 5,602,207 μετὰ 2668 ἱερέων. Ρωμαιοκατόλικοι τοῦ λατινικοῦ τύπου 4,735,154 μετὰ 3246 ἱερέων. Οὐνῖται, ἦτοι Κατόλικοι τοῦ ἀνατολικοῦ τύπου 41,597 μετὰ 14 ἱερέων. Διαμαρτυρόμενοι 216,847 μετὰ 135 ποιμένων. Μουσουλμᾶνοι 1,337,687 μετὰ 1,100 ἱμάμηδων. Ἰσραηλῖται 64,159 μετὰ 94 ραββίνων. Τὰ λοιπὰ, ὀλιγώτερον σημαντικὰ δόγματα λαμβάνουσι 17,159 πιστοῦς.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ

Ἐκ Κριεκουκίου τῆς Μεγαρίδος ἐν Γκέρυ τῆς Ἀμερικῆς διαμένων κ. Ἀθανάσιος Παγώνης ἀπέστειλεν εἰς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον δραχμὰς 500 ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου, εἰς μνήμην τοῦ υἱοῦ του Γεωργίου Ἀθανασίου Παγώνη, ἀποθανόντος ἐσχάτως ἐν Αἰγίνῃ.

BIBLIA

Νικολάου Δ. Δεβίδη, Διδάκτορος τῆς Νομικῆς, Λόγος ἐν τῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ Παρνασσῶ, τῇ 25 Φεβρουαρίου 1926 περὶ τῆς γλώσσης ὡς ζητήματος ἐθνικοῦ. Ἀθήναι.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγούμενον βούλιον τῆς Ἱερ. Στ. Μ. Μακρυρράχης προκήρυσσε ὅτι ἐκτίθων εἰς ἐπαναληπτικὴν δημοπρασίαν τὴν ἐνοικίαν τοῦ δάσους Σουκῆς πρὸς ἐξαγωγήν διακοσίων (200) χιλ. ὄκ. ξυλανθράκων διὰ τὴν δασικὴν περίοδον τοῦ ἔτους 1927. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Δικατερίῃ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ δημοπρασιῶν ἐν τῇ ἄγορᾳ τῇ 12ῃ Δεβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ξενοφάντος Συλλοπόλου. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Στ. Μ. Μακρυρράχης τῇ 20ῃ Νεβρίου 1926.

Τὸ Ἡγούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ροδελίσσης τῆς Ἱ. Μητροπόλεως ἄμωρη διακηρύττει, ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν. Ἡ μονοετής ἐνοικίασις τῆς γεμερινοθεϊνῆς βοσκῆς Σαρτζοιάλυο τῆς Ἱ. Μ. Ροδελίσσης, γενησομένης ἐν Ἄρτῃ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 12ῃν Δεβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἄρτῃ κ. Ἡλιοῦ. Ἄθ. Καφφετζῆ, καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς καὶ ὑπὸ τοὺς ὄρους τῆς ἀρχικῆς ἡμῶν ὑπ' ἀριθ. 55 διακηρύξεως Ἐν τῇ Ἱ. Μ. Ροδελίσσης τῇ 20 Δεβρίου 1926.

Τὸ Ἡγούλιον τῆς ἐν Φενεῶ Ἱ. Μ. ἐὸ Ἅγιος Γεώργιος» Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐμπορήσεως 90 κυβικά μέτρα ξυλείας ἐκ τῶν δασῶν τῆς Μονῆς διαφόρων εἰδῶν ἦτοι: πλάτανοι, δρεῖς, καστανεῖαι, πεύκαί καὶ ἐλάται, γενησομένης τῆς δημοπρασίας τὴν 20ῃν Δεβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 2αν—4ην μ. μ. ἐν Γκούρα καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμφου, Φενεοῦ Εὐδαγ γέλου Φούρια κατὰ τοὺς ὄρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς διακηρύξεως ἡμῶν. Ὁς πρῶτην προσφορὰν ὀρίζομεν δι' ἕκαστον κ. μ. ξυλείας δραχ. 30. Μονὴ Φενεοῦ τῇ 2 Δεβρίου 1926.

Ἡ Ἱερὰ Μητρόλις Φωκίδος διακηρύττει ὅτι. Ἀπὸ τῆς ὥρας 10 π. μ. μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς Κυριακῆς τῆς 19ης Δεβρίου 1926 εἰς τὰς ἐν Ἀμφίσσῃ γραφεῖους τῆς Ἱ. Μητροπόλεως ἐνεργηθήσεται ὑπὸ τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 47270 ἐφ. διαταγῆς τοῦ Σ. Ὑπουργείου Ἐργασιωματῶν καὶ παιδείας διετεχθεὶς διαγωνισμὸς μεθοδικῆς δημοπρασίας πρὸς ἀνάδειξιν ἐργολάβου κατὰ τὰς διατάξεις τὰς ἀφορούσας κτίρια τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασιωματῶν καὶ Παιδείας διὰ τὴν ἀνεγερσιν τοῦ ἐν Σερρικίου Ἱεροῦ ναοῦ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Κοισόστομος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπὸ τοῦ Μηχανικοῦ Παρνασσίδος ἐκπονηθείσης καὶ ἀρμοδίας θεωρηθείσης εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 676,000 μετέπειτα ὡς καὶ ἐν τῇ σχετικῇ προκηρύξει περιλαμβανομένων ὄρων ὧν οἱ βουλλόμενοι θύναται νὰ λάβωσι γινῶσιν ἐν τοῖς γραφεῖοις τῆς Μητροπόλεως κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας ἐκάστης ἡμέρας Ἐὰν ἀποτύχη ἡ δημοπρασία ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως ἐργολάβου ἐπαναληφθήσεται τὴν Κυριακὴν τῆς 2ας Ἰανουαρίου 1927 κατὰ τὴν ὡς ἄνω. ὥραν καὶ τόπον.

Τὸ Ἡγούλιον τῆς ἐν Μαντινείᾳ Ἱ. Μονῆς Κανδήλας διακηρύττει ὅτι. Τὴν 12ην Δεβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην—12ην τῆς Μεσημβρίας ἐνεργηθήσεται μεθοδικὴ δημοπρασία ἐν Κανδήλα ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Ἱ. Γιαννακοπούλου ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ὁρχομενοῦ Ἰωάν. Πατασωτηρίου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ ἐνός μέλους τοῦ Ἡγούλου διὰ τὴν ἐπίσκεψιν ἐνός Κελλίου τῆς Μονῆς, συμφώνως μὲ τὸς ὄρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 333. Διακηρύξεως ἡμῶν ἐυρισκομένης ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς ἐν τῷ ὅποιῳ δύναται νὰ λάβωσι γινῶσιν οἱ βουλλόμενοι νὰ διαγωνισθῶσι, προσερχόμενοι. Ἱ. Μονὴ Κανδήλα 18 Νεβρίου 1926.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ,
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐποπτεύουσα Ἐπιτροπὴ
ΖΑΚΥΝΘΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ΦΩΚΙΔΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
Διευθυντῆς
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθ. Πανεπιστημίου
Τίμημα ἐτησίως ἐγγραφῆς
Ἐσωτ. Δρχ. 50. Ἐξωτ. Φρ. 50. Ἀμερικῆς Δολ. —

Τύποις «Φοῖνικος» ὁδὸς Σταδίου 38